© 2026 Kevin Engle · KEE Philippine Missions · From the series Lord, Give Us This Mountain

Lord, Give Us This Mountain · Isang simbahan sa bundok

Baguio Baptist Church

Si Kenneth Ercil Engle, ang Boys Brigade at ang Battalion 9, at ang panawagan ng isang misyonero na magtulungan sa misyon

Baguio City · 1967–1975 · at ang pulong-panalangin noong Miyerkules, Nobyembre 4, 2026

https://lordgiveusthismountain.netlify.app/tagalog/baguio-baptist.html

Isang Boys' Club mula sa Chicago

Bago pa nakarating si Ken Engle sa Pilipinas, nagtatrabaho na siya kasama ang mga batang lalaki. Sa Austin Gospel Hall sa Chicago, na naging Woodside Bible Chapel, tumulong siyang magpatakbo ng isang grupo ng Christian Service Brigade kasama sina Chuck Christensen at Jack Barclay, Jr. Ang Brigade ay isang programa para "maabot at masanay ang mga batang lalaki para kay Cristo." Umaakyat ang mga bata sa ranggo at nakakakuha ng parangal sa pagsasaulo ng Kasulatan, pag-aaral ng mga kasanayan at pagpasa ng mga pagsusulit. At tuwing lalapit ang isang bata sa kaniyang lider

para pumasa sa isang pagsusulit, may pagkakataong makausap siya tungkol sa Panginoon.

Dumating si Ken sa Maynila noong Marso 1951. Nag-aaral pa lang siya ng Tagalog nang maisip niyang magsimula ng club para sa mga batang lalaki. Noong Linggo, Setyembre 30, 1951, isinulat niya sa kaniyang talaarawan:

> Nakausap ko si Steve tungkol sa Brigade. Pagkatapos ay nakausap ko si Noel. Lubos akong napalakas ang loob, hakbang-hakbang habang Siya ang nangunguna.
>
> Ken, Setyembre 30, 1951

Pagkalipas ng maraming taon, naalala niya kung paano ito nagsimula. Isang nakatatandang Pilipino, na hindi pa mananampalataya noon, ang lumapit sa kaniya at humiling ng club para sa mga batang lalaki. "Dahil Brigade ang may karanasan ako," sulat ni Ken, "iyon ang inorganisa namin." Sabay nilang sinimulan ito ni Ken Brooks, at ginanap ang unang pulong ng club sa San Juan Elementary School noong Pebrero 2, 1952.

Nagsisimula ang kaniyang liham-panalangin para sa Abril 1952 sa isang listahan ng mga pangalan: *Maximo Romos, Reynaldo Garantuza, Fred Ison, Alberto Ramos, Rodolfo de los Santos, Benedicto Gatdula.* "Ilan ito sa mga batang dumadalo sa aming boys club." May mga larong pambata, ehersisyo, kaunting martsa, minsan ay paligsahan sa pagkain ng pie, "at ang pinakamahalaga sa lahat... ang council ring." Nagsasaulo ang mga bata ng mga talata at nagbabasa ng Ebanghelyo ni Marcos araw-araw. Isa sa kanila, si Rodolfo Ponce de Leon, ang lumapit para pumasa sa pagsusulit at binigkas nang buong-buo ang Juan 1:10–12.

Ang batang iyon ay si Rudy. Siya ang naging unang Brigadier sa Pilipinas na nakakuha ng Herald of Christ, ang pinakamataas na parangal ng Brigade, at nang lumaon ay siya na ang nanguna sa buong gawain sa bansa.

Mula sa Isang Club hanggang Dalawampu't Dalawa

Dahan-dahan ang paglago ng club. May mga Sabado noong unang bahagi ng 1955 na iilang bata lang ang dumarating. "Brigade kasama ang tapat na tatlo: Rudy, Reny at Doming," sulat ni Ken noong Enero 8. Pero hindi ito tumigil. Ipinagdiwang nito ang ikasampung taon noong Marso 1962. Naging opisyal ang isang battalion sa Binangonan noong Hulyo 1966. Pagsapit ng kalagitnaan ng dekada 1960, sabi ni Ken, ang Brigade ay "halos buong-buo nang nasa kamay ng mga Pilipino," at si Rudy na ang namamahala nito sa buong bansa.

Simple lang ang paliwanag ni Kevin Engle: dinala ng kaniyang ama ang Boys Brigade sa Pilipinas noong 1951, at dumating ang panahong may dalawampu't dalawang club sa buong bansa. Ganoon din ang bilang ni Ken. Sa isang liham-panalangin mula Baguio noong 1973, isinulat niya na mga 126 na lider na ang nasanay, at may 22 club. Isa sa mga iyon ang Battalion 9 sa Baguio City.

Isang Bagong Bundok, Isang Baptist na Pulpito

Noong Mayo 1967, lumipat ang pamilya Engle sa 55 Malvar Street sa Aurora Hill, Baguio City. Lumipat sila dahil sa kalusugan ni Mary Lou, pero para kay Ken, ang Panginoon ang "nagtutulak sa amin sa mga bagong lugar."

Mga limang buwan pa lang sila sa Baguio nang tumama ang Bagyong Welming noong Sabado, Nobyembre 4, 1967. Malakas ang hangin mula tanghali, at halos buong gabing gising sina Ken at Mary Lou. Kinaumagahan, bumaba si Ken sa burol para mangaral:

> Nangaral sa Baguio Baptist tungkol sa Jonas 1 at 2. Maraming sira dahil sa hangin sa lungsod.
>
> Ken, Linggo, Nobyembre 5, 1967

Ito ang pinakaunang pagbanggit sa Baguio Baptist Church na natagpuan sa kaniyang mga talaarawan: ang mga kabanata tungkol sa bagyo sa Jonas 1–2, ipinangaral sa umagang naririnig pa ng buong lungsod ang hangin. (Nasa Si Jonas sa Araw ng Linggo ang buong kuwento.)

"Baka Magsimula na ang Isang Battalion"

Isang linggo bago nito, sumulat si Ken kay Joe Coughlin sa punong-tanggapan ng Christian Service Brigade sa Wheaton, Illinois. Makikita sa kaniyang liham noong Oktubre 28, 1967 na nabubuo na ang plano. Baka raw magsimula na ang isang battalion sa Baguio Baptist, isang simbahan ng Association of Baptists for World Evangelism (ABWE). Nagkaroon na ng seminar kasama ang mga pastor na Baptist. Dahil may battalion na sa Mindanao, sulat ni Ken, "may mga batang nagpupulong mula halos sa pinakataas hanggang sa pinakababa ng kapuluan ng Pilipinas."

Sa buong 1968, nagpatuloy siya:

- **Marso 1968.** Sinabi ni Ken kay Joe na hinihikayat niya ang simbahang Baptist na magkaroon ng battalion, at may isang mahusay na binatang kagagaling lang sa paaralan ng ABWE na darating para makipag-usap. Hindi puwedeng magkaroon ng

battalion kung walang lokal na simbahang sumusuporta, at wala pang sariling assembly ang pamilya Engle sa Baguio, kaya nagpatakbo si Ken ng sarili niyang club tuwing Sabado. Tinawag ng mga bata ang kanilang sarili na "Boys of Adventure."
- **Abril 1968.** Nananghalian si Ken kasama si Capt. Mervin Prudencio ng isang simbahang Baptist, isang negosyanteng may malasakit sa mga batang lalaki.
- **Hulyo 1968.** Mga 120 katao mula sa mga 20 simbahan ang dumalo sa seminar ng Brigade, "ang pinakamalawak na pagkakilala sa Brigade dito kailanman."
- **Setyembre 1968.** Tumama ang Bagyong Nitang nang linggong iyon. Ayon sa talaarawan ni Ken: "Kinansela ang Brigade leadership — talagang mahangin at maulan." Noon, bahagi na ng kaniyang lingguhang gawain ang pagsasanay ng mga lider ng Brigade.

At noong Oktubre 11, 1968, sinabi ni Ken kay Joe na nagsasanay siya ng mga lider sa simbahang Baptist ng ABWE, at na **ang Battalion 9 ay nagpupulong na ngayon sa Baguio, sa simbahang Baptist na iyon.** Nagsisimula na rin ang Battalion 10 sa Pampanga.

Magkatabi

Ang sariling gawain ng pamilya Engle ay naging assembly na nagpupulong sa kanilang sala sa 55 Malvar, at nang lumaon sa Navy Base: ang Christian Brethren Assembly sa Navy Base ngayon. Pero sa lahat ng taon nila sa Baguio, magkatabing kumilos ang dalawang gawain:

- Noong Pebrero 1969, kasama ang mga pastor ng ABWE sa maraming lider ng simbahan na dumalo sa rally ni Bob Harrison sa City Auditorium sa Burnham Park.

- Noong Hunyo 1969, isinulat ni Ken sa Wheaton na **si Kevin ay kasapi ng Baguio Battalion**.
- Noong Agosto 1969, nagtuturo si Ken ng mga Bible class sa Baguio Tech, na naging University of Baguio, gamit ang kursong Emmaus na *What the Bible Teaches* at ang mga tsart nito. "Ang mga Baptist ng ABWE," sabi niya, ay gumagamit din ng parehong materyales sa kanilang mga klase roon at sa City High.
- Noong Mayo 1974, pagbalik nila sa Baguio mula sa furlough sa Kansas, nakibahagi sina Ken at Mary Lou sa isang gabi ng parangal para sa isang grupong Baptist na tinulungan nila noong mga unang araw nito. Mga walong bata noon ang nasa maliit nilang grupo ng Brigade.

Isang Sertipiko mula sa Battalion 9

Noong Marso 1975, umakyat sa Baguio si Rudy Ponce de Leon at ang kaniyang asawang si Uping. Noong Sabado ng gabi, ginanap ang gabi ng parangal ng mga bata ni Ken. Walo ang tumanggap ng ranggong Observer at lima ang Explorer. Halos tapos na ang pagsasanay ng mga lider ni Ken, at malapit nang kilalanin ang grupo bilang **Battalion 24**. Nagsalita si Rudy, at inalala niya "ang araw na inanyayahan ko siya sa Brigade sa unang pagkakataon noong 1952."

Pagkatapos ay dumating ang Linggo. Sumulat si Ken sa kaniyang mga magulang:

> Kinabukasan, Linggo, nagsalita siya sa aming Family Bible Hour, at sa gabi sa Baguio Baptist sa Battalion 9. Kumanta ang aming mga bata, nagpakita kami ng slides at nagsalita si Rudy. Tumanggap kami ni Rudy ng Certificate of Appreciation nang gabing iyon. Ang sa akin ay nagsasabing "bilang pagpapahayag ng taos-pusong pasasalamat sa espirituwal na tulong at pampalakas-

> loob sa Bn. 9 Brigade." Pirmado ng pastor, ng chairman ng Brigade Committee at ng Captain.
>
> Ken sa kaniyang mga magulang, Marso 18, 1975

Ang araw bago niya isinulat ang liham na iyon ay ang ikadalawampu't apat na taon mula nang dumating siya sa Pilipinas. Nabuo ang buong kuwento noong gabing iyon sa Baguio Baptist: ang batang mula sa unang club noong 1952, ngayo'y pambansang lider na, nakatayo sa tabi ng misyonerong nag-anyaya sa kaniya, sa harap ng isang battalion na tinulungang simulan ng misyonerong iyon.

Umalis ang pamilya Engle sa Baguio noong kalagitnaan ng 1975. Pagkalipas ng maraming taon, ibinalita ni Ken na "ang isang lalaking dating kasapi ng aming boys club sa Baguio ay umalis na bilang misyonero sa Kiangan, Ifugao, sa mga bundok sa hilaga ng Baguio." At noong Mayo 2007, sa liham nila ni Kevin sa mga assembly sa lalawigan ng Benguet, kabilang pa rin ang Brigade sa mga bagay na pinakaipinagpapasalamat ni Ken: "Naging aktibo rin kami sa 'Christian Service Brigade' para sa mga batang lalaki."

Pastor Eleazar Sarmiento

Naaalala ni Kevin si Pastor Eleazar Sarmiento bilang tagapagtatag ng Baguio Baptist Church. Kasama na siya ngayon ng Panginoon. Idadagdag dito ang iba pang tungkol sa kaniya, kasama ang kaniyang memorial service at mga larawan.

Dalawang beses siyang nabanggit sa mga talaan ng pamilya. Noong Hunyo 26, 1955, sa Maynila, isinulat ni Ken sa kaniyang talaarawan, "Dumalaw si E. Sarmiento at naghapunan dito." At sa mga slide ni Ken ng mga kaibigang Pilipino noong 1973, sa ikalawang yugto nila sa Baguio, may isang larawang may pangalang "Eleazar Sarmiento."

Sinabi ng liham ni Ken tungkol sa sertipiko noong 1975 na ito ay "pirmado ng pastor," pero hindi niya isinulat ang pangalan ng pastor.

Pagbabalik sa Bundok, 2026

Sa paglalakbay na ito sa Pilipinas, tatlong simbahan ang dinalaw ni Kevin, at bahagi ang bawat isa ng kuwento ng kaniyang ama: ang Binangonan, kung saan naglingkod si Ken nang maraming taon; ang Christian Brethren Assembly sa Navy Base sa Baguio, kung saan nangaral si Kevin noong Nobyembre 1; at ang Baguio Baptist Church.

Noong Miyerkules ng gabi, Nobyembre 4, 2026, dumalo si Kevin sa pulong-panalangin sa Baguio Baptist, ang simbahang pinangaralan ng kaniyang ama tungkol kay Jonas kinaumagahan pagkatapos ng Bagyong Welming noong 1967. May nakaalala sa kaniya roon. Si Brother Oscar ay kasama ni Kevin sa battalion ng Brigade noong mga bata pa sila, mga labintatlong taong gulang si Oscar at mga labinlima si Kevin, at nakilala niya agad si Kevin pagdating nito.

Pulong-panalangin tuwing Miyerkules, Baguio Baptist Church, Nobyembre 4, 2026. Mula kaliwa: si Missionary Sonny Boy Guerrero, ang pastor ng Baguio Baptist Church, si Kevin Engle at si Brother Oscar, na kasama ni Kevin sa battalion ng Brigade noong bata pa sila.

Nang gabing iyon, ang bisitang misyonero ng simbahan na si Sonny Boy C. Guerrero ang nagbahagi ng mensahe. Siya at ang kaniyang pamilya ay naghahandang maglingkod sa Panginoon sa Timog-silangang Asya. Narito ang kaniyang mensahe.

Sama-sama sa Gawain ng Diyos sa Misyon

Missionary Sonny Boy C. Guerrero · Pulong-panalangin tuwing Miyerkules, Baguio Baptist Church · Nobyembre 4, 2026

Ang prayer card ng pamilya Guerrero. Simbahang nagsugo: Gethsemane Baptist Church, Tarlac City (Roma 15:20).

Magandang gabi po, mga kapatid, at sa inyong lahat na nagmamahal sa misyon.

Tinawag kami ng Panginoon sa Timog-silangang Asya. Bago kami pumunta sa ibang bansa, tinawag kami ng Panginoon noong 2010 na magsimula ng gawaing misyon sa Batangas, sa timog ng Maynila.

Pinagpala ng Panginoon ang gawaing iyon, at labing-anim na taon akong naging pastor ng simbahan doon.

Pagkatapos ay tinawag kami muli ng Panginoon na magsimula ng gawaing misyon, ngayon naman sa ibang bansa. Noong isang taon, nagkaroon ako ng pagkakataong dalawin ang lugar para patunayan ang pagtawag na iyon. Ngayong taon, noong Abril, pinahintulutan ako ng Panginoon na bumalik at balikan ang mga taong nakilala namin. Sa biyaya ng Diyos, binigyan Niya kami ng mga kaibigan doon: mga pamilya, mga kabataan at mga bata.

Iyan po ang balita. Isama po ninyo kami sa inyong mga panalangin. Plano naming bumalik at dumalaw muli, at ang aming pag-asa ay lumipat doon kasama ang aming pamilya, para manatili at ipagpatuloy ang gawain ng Diyos. Ipanalangin po ninyo na patuloy na buksan ng Panginoon ang mga pinto. Tuwing dumadalaw kami sa mga simbahan, nakikipagtulungan sila sa amin at tumutulong ihanda ang daan para sa amin.

At ngayon, sa pinakamahalagang bahagi ng ating pagsamba: ang pangangaral ng Salita ng Diyos.

Ang teksto

Maaari po bang tumayo ang lahat, at buksan natin ang ating mga Biblia sa Filipos kabanata isa, talata tatlo hanggang lima.

> Nagpapasalamat ako sa aking Dios tuwing maaalaala ko kayo, na laging sa bawa't daing ko na patungkol sa inyong lahat ay nananaing akong may kagalakan, dahil sa inyong pakikisama sa ikasusulong ng evangelio mula nang unang araw hanggang ngayon.Filipos 1:3–5

Manalangin tayo sa Panginoon.

Diyos Ama na nasa langit, lumalapit kami sa Iyong trono ng biyaya. Tulungan Mo kami at patatagin habang pinag-aaralan namin ang Salita ng Diyos, at bigyan Mo ng kapangyarihan ang Iyong Salita. Idinadalangin ko na palakasin nito ang loob, patibayin at palaguin ang mga kapatid sa simbahan ng Diyos. Idinadalangin ko na buong pagpapakumbaba naming gampanan ang aming bahagi sa gawain ng pagdadala ng mga tao sa Panginoon. Iniaalay namin sa Iyo ang lahat ng kaluwalhatian, sa pangalan ni Jesus. Amen.

Maaari na po kayong maupo.

Sama-sama sa gawain ng Diyos

Ito ang mensaheng gusto kong ibahagi sa inyo ngayong gabi: magkakasama tayo sa gawain ng Diyos sa misyon.

Ang misyon ng simbahan ay hindi responsibilidad ng iisang tao. Hindi ito ibinigay lang sa pastor, sa mga ebanghelista o sa mga misyonero. Ibinigay ito sa bawat mananampalataya, sa bawat tumanggap sa Panginoon bilang Tagapagligtas, at lalo na sa bawat kaanib ng isang lokal na simbahan. Tinatawag ng Diyos ang bawat mananampalataya na makibahagi sa Kaniyang gawain: abutin ang mga naliligaw, gumawa ng mga alagad at palawakin ang Kaniyang kaharian.

Sa Mateo 28:18–20, bago Siya umakyat sa langit, tinawag ni Jesus ang Kaniyang mga alagad at ibinigay sa kanila ang Dakilang Utos. Sa talata 19, sinabi Niya sa kanila na humayo at turuan ang lahat ng bansa.

Nakita ni Apostol Pablo na ang simbahan sa Filipos ay hindi lang grupo ng mga tagasuporta. Kasama sila sa pagpapalaganap ng ebanghelyo. Ang pagtutulungan sa misyon ay sama-samang paggawa, sama-samang pananalangin, sama-samang pagbibigay at sama-

samang paglilingkod para sa kaluwalhatian ng Diyos. Iyan ang pangunahing layunin. Lahat ng ginagawa natin sa simbahan, bawat salita, bawat ministeryo, bawat misyon, ay para sa kaluwalhatian ng Diyos. Sumusulong ang misyon ng Diyos kapag pinagsama ng Kaniyang bayan ang kanilang puso, kakayahan, kayamanan at pagsisikap para sa Kaniyang layunin.

Bakit tayo iniligtas ng Diyos? Bakit isinugo ng Diyos ang Kaniyang Anak na si Jesu-Cristo sa lupa para mamatay sa krus? Sinasabi ng Biblia sa Juan 3:16: "Sapagka't gayon na lamang ang pagsinta ng Dios sa sanglibutan, na ibinigay niya ang kaniyang bugtong na Anak, upang ang sinomang sa kaniya'y sumampalataya ay huwag mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan."

Hindi ba kayo natutuwa na kahit hindi tayo karapat-dapat, ibinigay Niya ang Kaniyang Anak? Ang mga tumatanggap sa Kaniya bilang Tagapagligtas, sabi ng Biblia, ay magkakaroon ng buhay na walang hanggan. Amen.

Nakakatulog tayo nang payapa dahil may katiyakan tayo ng tahanan sa langit. Pero hindi lang iyon ang dahilan kung bakit Niya tayo iniligtas. Iniligtas Niya tayo para magamit ang ating buhay para sa isang taong nangangailangan sa Panginoong Jesu-Cristo. Iyan ang pangunahing layunin ng pagkaligtas: para malaman din ng iba na may Tagapagligtas, Isang namatay para sa kanila. Sinasabi ng Lucas 19:10 na ang Anak ng Tao ay naparito upang hanapin at iligtas ang nawawala.

Kaya tingnan natin ang ilang katotohanan ngayong gabi.

1. Ang pagtutulungan sa misyon ay nagsisimula sa iisang layunin

Bakit ako dinala ng Diyos dito? Bakit tayo dinala ng Diyos dito? Ano ang pangunahing layunin?

Ang pagtutulungan sa misyon ay nagsisimula sa iisang layunin. Sa Mateo 28:19–20, ibinigay ang Dakilang Utos sa bawat mananampalataya. Sa Marcos 16:15, sinabi ni Jesus na humayo tayo sa buong sanglibutan at ipangaral ang ebanghelyo sa bawat nilalang.

Sa bawat mananampalatayang nakakasalubong natin, at sa bawat pagkakataong ibinibigay sa atin, gamitin natin ang pagkakataong iyon para sa isang taong naliligaw, para marinig niya ang Salita ng ating Panginoon, at lalo na ang ebanghelyo ng ating Panginoong Jesu-Cristo.

Sinabi ni Apostol Pablo sa Roma 1:16 na hindi niya ikinahihiya ang ebanghelyo, sapagkat ito ang kapangyarihan ng Diyos sa ikaliligtas.

Nagsisimula ang pagtutulungan kapag iisa ang layunin ng mga mananampalataya: luwalhatiin ang Diyos at ipakilala si Cristo sa mundo. Maaaring magkakaiba ang ministeryo at pamamaraan ng mga simbahan, pero dapat iisa ang kanilang misyon. Iba't iba tayo ng pamamaraan, pero iisa lang ang ating misyon, ang misyong itinawag sa atin. Sinasabi ng Biblia na tinawag tayo para gumawa ng mga alagad, hindi lang para dumami ang dumadalo sa simbahan. Dapat maabot ng ebanghelyo ang mga tao sa labas ng mga pader ng simbahan. Dapat makatulong ang bawat ministeryo sa misyon ng Diyos.

Kaya ito ang tanong ngayong gabi: paano matutulungan ng aking pamilya, ng aking simbahan o ng aking ministeryo ang mas maraming tao na makilala si Jesu-Cristo? Bigyan nawa tayo ng Diyos

ng malawak at lumalagong hangarin na makilala ng mga tao ang ating Panginoong Jesu-Cristo.

2. Ang pagtutulungan sa misyon ay nangangailangan ng pagkakaisa

Kailangan din ng pagkakaisa sa pagtutulungan sa misyon. Sinasabi ni Pablo sa Filipos 1:27 na dapat tayong manindigan sa iisang espiritu at magsikap nang sama-sama para sa pananampalataya ng ebanghelyo. Magkaisa tayo sa iisang espiritu at magsikap nang sama-sama para sa iba, para maging bahagi sila ng pamilya ni Jesu-Cristo.

Sinasabi ng Mangangaral 4:9 na mas mabuti ang dalawa kaysa sa isa. Mas mabuti, mas mainam, kapag nagkakaisa tayo sa layunin ng misyon, sa layunin ng pagliligtas ng mga kaluluwa. Sa Lucas 16:23, sinasabi sa atin ng Biblia na may impiyerno. May tunay na lugar na tinatawag na impiyerno.

Kaya kung hindi natin ibabahagi ang ebanghelyo, kung hindi tayo mananalangin, kung hindi tayo magiging handa para sa Panginoon araw-araw, oras-oras, minu-minuto, may mga taong namamatay. At kung ang mga namamatay ay walang Cristo, kung hindi nila kailanman narinig ang ebanghelyo, mamamatay sila sa kanilang mga kasalanan at mapapahamak magpakailanman.

Kaya mahalaga ang misyon. Mahalaga ang pag-akay ng mga kaluluwa. Mahalaga ang pagdadala ng mga tao kay Cristo. Iyan ang puso ng Diyos. Iyan ang dahilan kung bakit Niya isinugo ang Kaniyang Anak na si Jesu-Cristo. Iyan ang tibok ng puso ng Diyos, at iyan din dapat ang tibok ng puso ng simbahan.

Magsama-sama tayo. Magkaisa tayo sa pag-akay ng mga kaluluwa.

Sinasabi ng 1 Corinto 12:12 na ang simbahan ay iisang katawan na may maraming bahagi. May mga pastor sa atin, may mga misyonero,

may mga mangangaral at ebanghelista, may mga guro. Kung may hangarin tayo, at kung gagamitin natin ang ating mga kakayahan para sa kaluwalhatian ng Diyos, para sa Kaniyang gawain at sa Kaniyang misyon, bawat isa sa atin ay tumutulong magtayo ng simbahan ng ating Panginoon.

Dinisenyo ng Diyos ang simbahan bilang isang katawan kung saan may bahagi ang bawat kaanib. Walang makagagawa ng buong misyon nang mag-isa. Ang pagkakaisa ay hindi nangangahulugang pare-pareho ang kakayahan ng lahat. Ibig sabihin nito, nagtutulungan ang lahat sa ilalim ng pamumuno ni Cristo. Kapag nagkakaisa tayo sa gawain, at ang Panginoon ang nangunguna sa atin, malawak ang maaabot ng gawain, lalo na sa pamamagitan ng mga simbahan dito sa inyong lugar.

Pinalalakas ng pagkakaisa ang patotoo ng simbahan. Diyan natin napapahalagahan ang kaloob ng bawat isa. Nagbibigay at nagtutulungan ang mga mananampalataya. Nakikibahagi ang bawat isa sa gawain ng misyon, sa pagtatanim at sa pag-aani, para may magandang magawa para sa Diyos, habang tapat ang bawat isa sa Kaniyang bahay.

3. Ang pagtutulungan sa misyon ay may kasamang panalangin

Pangatlo, may kasamang panalangin ang pagtutulungan sa misyon. Naniniwala ako na ito ang pinakamahalagang magagawa ng isang simbahan: ang manalangin.

Ipanalangin ninyo ang inyong pastor. Ipanalangin ang mga lider sa simbahan. Ipanalangin ang mga misyonero, lalo na ang mga nasa larangan ngayon. Hindi natin laging alam ang pinagdadaanan nila roon. May mga misyonerong nag-alay ng kanilang buhay para

maglingkod sa mahihirap na lugar na malayo sa kanilang tahanan, at patuloy pa rin nilang sinusunod ang pagtawag ng Diyos.

Mga kapatid, sinunod ng mga misyonerong ito ang tawag ng Diyos, at malaking pampalakas-loob sa kanila kapag ipinaaalam ng simbahan na ipinapanalangin sila. Napakalaking bagay sa aming mga misyonero na malaman na bahagi kami ng inyong mga panalangin.

Pansinin ninyo ang sinabi ni Pablo sa talata 3 at 4: nagpapasalamat siya sa Diyos tuwing naaalala niya sila, at lagi niya silang ipinapanalangin nang may kagalakan (Filipos 1:3–4).

Ano ang ginagawa ni Pablo? Dinadala niya sa kaniyang puso ang mga mananampalataya. Ipinapanalangin niya sila. At iyan ang paraan kung paano niya sila napalakas ang loob.

Huwag lang ninyong ipanalangin ang mga misyonero, pastor, ebanghelista at ang mga humahayo para ipangaral ang ebanghelyo ng Panginoong Jesu-Cristo. Ipanalangin din ninyo ang mga pagkakataon na maipahayag si Cristo.

Hindi lahat ay tinawag na pumunta sa ibang bansa o maglingkod sa larangan ng misyon. Pero lahat ay puwedeng makibahagi. May humahayo. May nagsusugo. May nagbibigay. May nananalangin. At bawat bahagi ay tumutulong sa pagsulong ng kaharian ng Diyos, lalo na sa pangangaral ng ebanghelyo.

Mahalaga ang panalangin, pero kailangan din ng mga misyonero ng suportang pinansiyal. Hindi magkahiwalay ang dalawa. Kaya may programang pang-misyon ang simbahan, isang faith promise program, para sa mga misyonero, para sa misyon at para sa pag-abot sa mga komunidad.

Ang Filipos kabanata apat ay magandang halimbawa ng pagbibigay sa misyon. Sa talata 18, sinabi ni Pablo na sagana siya at puno, dahil

natanggap niya mula kay Epafrodito ang mga ipinadala nila, isang mabangong samyo, isang haing kalugud-lugod at nakalulugod sa Diyos (Filipos 4:18).

Ang faith promise, ang pagbibigay sa misyon, ay ano raw, ayon sa Biblia? Isang mabangong samyo. Isang hain. Kalugud-lugod sa Diyos. Nakikita ng Diyos ang sakripisyong ginagawa ninyo para sa Kaniyang gawain, at tinatanggap Niya ito.

At sa talata 19 dumating ang pangako para sa mga nagbibigay nang tapat at may sakripisyo para maipalaganap ang ebanghelyo: pupunan ng Diyos ang lahat ng inyong pangangailangan, ayon sa Kaniyang kayamanan sa kaluwalhatian kay Cristo Jesus (Filipos 4:19). Amen.

Pupunan Niya ang inyong mga pangangailangan. Hindi si Pablo ang nangako. Pansinin ninyo: ang Diyos. Ang Diyos na pinaglingkuran ni Pablo ay siya ring Diyos na pinaglilingkuran natin ngayon. Amen. Nang sabihin ni Pablo na pupunan ng kaniyang Diyos ang lahat ng inyong pangangailangan, iyon din ang Diyos na pupuno sa lahat ng inyong pangangailangan.

Kaya, mga kapatid, ipanalangin palagi ang mga misyonero, ebanghelista at pastor. Suportahan ang misyon ayon sa inyong kakayahan. Palakasin ang loob ng mga pastor, ng mga nagtatatag ng simbahan at ng mga boluntaryo sa ministeryo. At ipanalangin din ninyo kami.

4. Ang pagtutulungan sa misyon ay nagbubunga ng walang hanggang bunga

Pang-apat, ang pagtutulungan sa misyon ay nagbubunga ng bungang mananatili magpakailanman. Sinasabi ng 1 Corinto 15:58 na maging matatag tayo, hindi natitinag, at laging sagana sa gawain ng

Panginoon, dahil alam nating hindi walang kabuluhan ang ating pagpapagal sa Panginoon.

Alam ninyo, mga kapatid, may kagalakan sa paglilingkod. Alam ng Diyos ang inyong ginagawa. Hindi Niya kalilimutan ang inyong gawa at ang pagpapagal ng inyong pag-ibig. Sinasabi ng Hebreo 6:10 na hindi liko ang Diyos para kalimutan ang inyong gawa at ang pag-ibig na ipinakita ninyo sa Kaniyang pangalan, nang paglingkuran ninyo ang mga banal at patuloy ninyo silang pinaglilingkuran.

Ito ang mga talatang nagpapalakas ng loob naming mga lingkod ng Diyos para magpatuloy, anumang hirap ang dumating sa ministeryo. Ang paglilingkod na ginagawa ninyo sa mga lingkod ng Diyos, at sa inyong kapwa mananampalataya, ay hindi kalilimutan ng Diyos. Sabi ng Biblia, nakatala ang lahat ng iyan.

Dakila ang mga gawa ng Diyos. Sa Juan 15:5, sinabi ni Jesus na ang nananatili sa Kaniya ay namumunga nang marami.

Lahat tayo ay mananagot sa Kaniya. Kung darating si Cristo, handa na ba tayong humarap sa ating Tagapagligtas? May maihaharap ba tayo sa Kaniya? Masasabi ba natin na naging tapat tayo, na nagawa natin ang nararapat sa paglilingkod sa Panginoon? Kung hindi pa, sabi ng Biblia, may panahon pa tayo. Hindi na marami. Kaunting panahon na lang ang natitira. Pero sapat pa ito para mamunga para sa Panginoon. Hindi na marami ang ating oras, pero sa panahong mayroon tayo, maglingkod tayo, para pagdating Niya ay marinig nating sabihin Niya: Mabuti, mabuti at tapat na alipin (Mateo 25:21).

Amen. Maging tapat tayo, hindi bukas, hindi sa susunod na taon, kundi ngayon. Ibigay natin ang ating pinakamabuti. Ialay natin ang ating buhay para sa paggamit ng Panginoon. Manatili tayo kay Cristo at mamunga nang marami.

Sinasabi ng 1 Corinto 3:6–9 na may nagtatanim, may nagdidilig, pero ang Diyos ang nagpapalago. May nagtanim, may nagdilig, pero ang Diyos ang nagbibigay ng ani. Sa pagbibigay at pagtanggap, ibinibilang ang bunga sa mga nagbibigay. Gaya ng isinulat ni Pablo sa mga taga-Filipos, ang hangad niya ay ang bungang dumarami para sa kanilang kapakinabangan (Filipos 4:17).

Kaya ang layunin ng pagtutulungan sa misyon ay hindi papuri ng tao. Ito ay ang pagsulong ng kaharian ng Diyos. Maaaring magkakaiba ang ating mga responsibilidad, pero kayang gamitin ng Diyos ang ating pinagsamang pagsisikap para madala ang mga tao kay Cristo. Kaya hinihikayat namin kayo na dalhin ang misyon at tuparin ang Dakilang Utos: para luwalhatiin ang Diyos, bigyang-lugod ang Diyos at parangalan ang Diyos. Iyan ang aming panghihikayat sa inyo bilang mga mananampalataya.

Ang mga misyonero ay hindi pabigat. Ang mga misyonero ay pagpapala. Isinusugo sila ng Panginoon, at pagdating nila ay nagbabahagi sila sa simbahan para makibahagi ang simbahan. Napakalawak ng gawain.

Sinasabi ng Gawa 1:8 na tayo ay magiging mga saksi ni Jesus sa Jerusalem, sa buong Judea, sa Samaria at hanggang sa kadulu-duluhan ng lupa.

Hindi tayo lahat makakapunta sa kadulu-duluhan ng lupa. Pero isipin ninyo: may mga pamilyang handang ialay ang kanilang buhay para pumunta sa ibang bansa dala ang ebanghelyo ng Panginoong Jesu-Cristo. Hindi tayo makakapunta roon, pero may handang pumunta. At dapat handa ang simbahan na makipagtulungan sa mga misyonerong ito. Sa bawat kaluluwang maaakay nila, may bahagi ang simbahang nananalangin para sa kanila. Gaya ng sinasabi ng Biblia, nagtanim si Pablo, nagdilig si Apolos, pero ang Diyos ang nagpalago.

Sinasabi ng Awit 126:6 na ang humahayong umiiyak, dala ang mahalagang binhi, ay walang pagsalang babalik na may kagalakan, dala ang kaniyang mga bigkis. Amen. Iyan nga: ang humahayong umiiyak ay babalik na nagagalak, dala ang kaniyang ani.

Sinasabi ng Biblia na may malaking kagalakan sa langit dahil sa isang makasalanang nagsisisi (Lucas 15:7). Ganoon din sa simbahan: kapag bumalik ang isang naligaw, nagagalak ang simbahan. Nagagalak ang Panginoon, at may kagalakan sa buhay ng mga mananampalataya, dahil patuloy pa rin si Jesus sa gawain ng pagliligtas ng mga kaluluwa. Hindi pa tapos ang gawain.

Sinasabi ng Biblia na sagana ang aanihin, pero kakaunti ang manggagawa (Mateo 9:37).

Handa ba tayong makipagtulungan, at magpagamit sa Diyos, para sa dakilang gawain ng Kaniyang kaharian?

Maraming salamat po sa inyong lahat sa inyong tulong, at salamat po sa aming mga sponsor.

Isang Matagal Nang Kaibigan mula sa Battalion 9

Bago umalis si Kevin sa Baguio, isang umaga ang ginugol niya kasama ang isa pang kaibigan mula sa mga taon niya sa Brigade, si Pastor Rafael Buendia.

Si Kevin Engle (kaliwa) at si Pastor Rafael Buendia, Lungsod ng Baguio, Nobyembre 2026. Magkasama sila sa Battalion 9 noong mga bata pa sila.

Noong 1973, pagbalik ng pamilya Engle sa Baguio mula sa Amerika, tumira sila sa 30 C.M. Recto Street, malapit sa Navy Base, sa may Leonard Wood Road. Halos magkasing-edad sina Rafael at Kevin, at magkasama sila sa Battalion 9. Kasama rin si Rafael sa kapulungan sa Navy Base, ang Christian Brethren Assembly at Navy Base ngayon. Nakaugnay ang gawain ng Brigade sa dalawang simbahan: sa Baguio Baptist at sa Navy Base.

Taga-Itogon si Rafael, isang bayan sa bundok sa silangan lang ng Baguio, malapit sa mga minahan. Ang Itogon ang pinakamalaking bayan sa Benguet pagdating sa lawak ng lupa, at mahigit isang daang taon na itong bayan ng minahan ng ginto. Matagal nang nagmimina ng ginto roon ang mga Ibaloy at Kankanaey bago pa dumating ang mga taga-labas, at doon sinimulan ng Benguet Consolidated noong 1903 ang unang malakihang pagmimina sa Pilipinas.

Ngayon, pastor na si Rafael, at siya ang namamahala sa isang Kristiyanong organisasyon.

Mahigit limampung taon pagkatapos ng Battalion 9, sabay na nanalangin at nag-almusal ang dalawang matagal nang magkaibigan, at buong umaga pang tinulungan ni Rafael si Kevin sa paglilibot sa bayan. "Nakakapagpasiglang pagbisita iyon, pagkalipas ng napakaraming taon," sabi ni Kevin.

Sina Kevin at Rafael sa isang maaliwalas na umaga sa Baguio, Nobyembre 2026.

Binigyan ni Kevin si Rafael ng isa sa mga audio Bible na Messenger 60, at gustong-gusto ni Rafael na gamitin ang mga ito sa paglilingkod niya sa mga kabataan. Bagay na bagay ito sa mga araw ng Brigade. Noon, umaakyat ang ranggo ng mga batang lalaki sa pagsasaulo ng Kasulatan. Ngayon, ang sinumang makapagsaulo ng animnapung talata ng programang Messenger 60 ay tumatanggap ng isa sa mga audio Bible na ito na pinapagana ng araw.

Ipanalangin po natin si Pastor Rafael at ang mga kabataang pinaglilingkuran niya.

Ipanalangin Po Natin

Ipanalangin po natin si Missionary Sonny Boy Guerrero at ang kaniyang pamilya habang naghahanda silang maglingkod sa Panginoon sa Timog-silangang Asya, ang pastor at ang mga kapatid sa Baguio Baptist Church, at ang bawat batang lalaki na minsang nagsaulo ng talata sa isang battalion ng Brigade sa bundok na iyon. Kung gusto ninyong ipanalangin ang pamilya Guerrero o makipagtulungan sa kanila, makikita sa kanilang prayer card sa itaas ang kanilang simbahang nagsugo at kung paano sila makakausap.

Mula sa mga talaarawan ni Ken Engle noong 1951 at 1955 (mga typed transcription ni Doug Engle); sa kaniyang mga liham at liham-panalangin noong 1952–1997, kasama ang kaniyang liham sa mga magulang noong Marso 18, 1975; sa kaniyang mga liham sa Woodside Bible Chapel noong 1984 at 1987; sa kaniyang liham sa mga assembly ng Benguet noong Mayo 2007; sa kuwento ni Gordon Engle na "Jonah for Sunday"; sa mga alaala ni Kevin (Nobyembre 2026); at sa mensahe ni Missionary Sonny Boy C. Guerrero sa Baguio Baptist Church noong Nobyembre 4, 2026, kasama ang kaniyang pampublikong prayer card.

© 2026 Kevin Engle · KEE Philippine Missions. Ang Juan 3:16 at Filipos 1:3–5 ay mula sa Ang Dating Biblia (1905, pampublikong domain); ang ibang talata ay isinalaysay sa simpleng Tagalog. Pop-up na talata: NET Bible® copyright ©1996-2019 by Biblical Studies Press, L.L.C. http://netbible.com, used by permission. All rights reserved.